

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. София, 06.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова
Диляна Николова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8671** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Г. В. В. срещу Решение от 25.06.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав по НАХД № 3177 по описа за 2013 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № АГ – 2684/21.01.2013 г., издадено от Началник АНД, Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/. С последното на касатора, на основание чл.189, ал.12 и чл.174, ал.1, предл.1-во от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 10 месеца и глоба в размер на 800 лева за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП

Недоволен от решението касаторът го обжалва с твърдение за допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 НПК, а именно не са разпитани актосъставителят и жалбоподателят, актът за установяване на административното нарушение /АУАН/ не съдържа необходимите задължителни реквизити, в решението не са обсъдени всички събрани и приобщени по делото доказателства. Като нарушение на материалния закон се сочи, че е приложена материално-правна норма, която не е следвало да бъде приложена. Наложено е наказание намира за несправедливо поради това, че извършеното

нарушение е първо по ред от този вид и в този смисъл доводите на решаващия състав, че наказание над средния размер е адекватно – за неправилни. Претендира се отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касация - СДВР-ОПП, не ангажира становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IX касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството, и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

По делото от въззивната инстанция въз основа на събраните писмени и гласни доказателства е установено, че на 30.12.2012г. около 04.30 часа в [населено място], [улица]с посока на движение от пл. „Журналист” към [улица]жалбоподателят управлявал лек автомобил марка „Мерцедес” с ДК [рег.номер на МПС] . Той бил спрян за проверка от св. З. и колегата му Л. - служители при СДВР. В хода на проверката свидетелите установили, че В. проявява признаци да е употребил алкохол. Поради това водачът бил изпробван с техническо средство „Алкотест дрегер 7510+” за употреба на алкохол, като отчетеният резултат бил 0.92 промила. М. Л. издал на жалбоподателя В. талон за медицинско изследване, а св. З. съставил на жалбоподателя Акт за установяване на административно нарушение № АГ- 2684/2012г., за това, че управлява МПС под въздействието на алкохол - нарушение на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП.

Водачът дал кръв за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. Според заключението на химическата експертиза концентрацията на алкохол в кръвта на В. била 0.9 промила.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното пред районния съд Наказателно постановление № АГ - 2684/2012 г., с което на жалбоподателя на основание чл.174, ал.1, пр.1-во ЗДвП са наложени административни наказания „глоба” в размер на 800 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от десет месеца за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП.

При така установените факти районният съд е обосновал извод за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление по отношение на ангажираната административнонаказателната отговорност на касатора за извършено нарушение по чл.5, ал.3, ал.1 ЗДвП.

Така постановеното решение е законосъобразно.

Касационната инстанция споделя изцяло изводите на Районния съд. Наведеното с касационната жалба твърдение за допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон е неоснователно.

В конкретния случай от събраните по делото доказателства по безспорен и несъмнен начин се установява, че на въведената в наказателното постановление дата, а именно 30.12.2012г. жалбоподателят Г. В. е управлявал моторно превозно средство на посоченото в Наказателното постановление място. Безспорно също така се установява, че водачът на МПС е спрян за проверка от св.З., който е установил той да е водач на превозното средство. След осъществяване на проба с техническо средство и химическа експертиза е установено концентрацията на алкохол в кръвта на водача да е 0.9 %. С оглед на това, са налице предпоставките на чл. 174, ал. 1, пр. 1 ЗДвП за

ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, тъй като същият е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, а именно - 0.9 % на хиляда, установено с медицинско изследване. Твърдението, че не е разпитан актосъставителя се опровергава от съдържанието на протокола от проведеното съдебно заседание на 12.06.2013г., както и от мотивната част на решението, в която са обсъдени дадените от него показания. Същите съдът е кредитирал като достоверни с оглед съответствието им с доказателствата по делото.

Съответен на доказателствата по делото е изводът на въззивната инстанция, че при ангажиране административнонаказателната отговорност на касатора за нарушението на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП са спазени изискванията на чл.42 и чл.57 ЗАНН и не са допуснати процесуални нарушения, които да са причина за отмяна на атакуваното наказателно постановление на формално основание, като същите съдържат задължителните реквизити, изискващи се съгласно посочените разпоредби. В АУАН, чието съдържание е възпроизведено в наказателното постановление, са посочени датата и мястото на извършването на нарушението, същото е описано ясно и точно, както и обстоятелствата, при които е било извършено. Посочена е и нарушената законова разпоредба, поради което съдът в настоящия му състав, намира, че не е налице твърдяното нарушаване на правото на защита на санкционираното лице. От друга страна възражението на касатора в тази насока е общо изложено като не са формулирани оплаквания.

Неоснователно е и оплакването досежно определеното наказание за извършеното нарушение. Същото е съобразено с изискванията на чл.27, ал.2 ЗАНН, наложено е в законовоустановените размери и съответства на обществената опасност на деянието.

Като извърши проверка на обжалвания акт на посочените в касационната жалба основания и на всички основания по чл.218, ал.2 АПК, касационната инстанция намира, че обжалваното решение е постановено при отсъствие на касационни отменителни основания и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София – град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.06.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав по НАХД № 3177 по описа за 2013г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.